

Mezi člověkem a místem, ve kterém žije je existenciální spojitost. Nejen lidé ovlivňují to, kde a v čem budou žít, ale i místo samotné zpětně působí na jejich životy. Kvalita, která činí místo dobrým k životu se odráží v duchu místa, jeho geniu loci. Genius loci tvoří přírodní prostředí struktura místa, jeho příběh, architektura a několik dalších faktorů, které jsem popsala v první kapitole své práce.

Praha je město se silným geniem loci. Přírodní prostředí kontinuita historického vývoje a její obyvatelé se svými potřebami, dali vzniknout krásnému a rozmanitému městu. Pokud víme, které kvality jsou pro město důležité, bylo by dobré je zachovávat.

Skutečnost že kauza Budanka skončila v neprospěch jejich existence je dalekosáhlejší (než je na první pohled zřejmé).

Zaprve přicházíme o historickou památku a to dokonce s přispěním našich památkářů. Ochuzujeme se tak o autentickou výpověď o způsobu života našich předků, ojedinělý doklad sociálního vývoje Prahy a historický doklad dělnického bydlení.

Zmizí navíc urbanistický unikát který, jak vidíme ve světě i u nás (Kamenná kolonie v Brně), se mohl stát vysoce ceněnou lokalitou. Ať už pro bydlení nebo turistický ruch. Byla porušena možnost jedinečné kontinuity s minulostí v podobě bydlení "trochu jiným způsobem" a tím i další účast na rozmanitosti města. V neposlední řadě jsme v kauze přišli o možnost participace na věcech veřejných. Z hlediska občanské společnosti je to závažné téma. Podle mého názoru se město má vyvíjet podle potřeb lidí ne proti jejich vůli. Zde došlo k bizarní situaci, kdy městští zastupitelé rozhodli o tom, že bydlení je nevyhovující, přesto, že obyvatelům vyhovovalo.

Ve své práci jsem se snažila obsáhnout Bud'ánka jako jedinečný celek hodný památkové ochrany a na jeho příkladě ukázat rozmanitost městské zástavby v podobě dělnické osady, jako kvalitu hodnou budoucnosti.